

N:o 115.

Af herr **J. E. A. Ohlsson** i Halmstad, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående lagbestämmelser i syfte att arbetstagares egna tillskott till under arbetsgifvarens förvaltning stående sjuk-, begravnings- och pensionskassor måtte i händelse af arbetsgifvarens konkurs betryggas såsom arbetstagarnes egendom.

Vid 1904 års riksdag väckte undertecknad motion om arbetstagares förmånsrätt till under arbetsgifvarens förvaltning stående medel, som af de båda parterna gemensamt tillskjutas för de förras sjuk-, begravnings- och pensionskassor, för den händelse arbetsgifvaren skulle komma att afstå sin egendom till konkurs. Motionen afstyrktes af lagutskottet och afslogs af Riksdagen. Såsom anledning till lagutskottets förfarande angaf dess herr vice ordförande i sitt yttrande till Andra Kammarens protokoll den omständigheten, att hela tidens riktning, i lagstiftningen går därhän att så mycket som möjligt söka inskränka de så kallade tysta förmånsrätterna.

Men oafsedt denna tidens riktning måtte det väl under alla förhållanden vara obilligt, att arbetstagarne skola kunna genom arbetsgifvarens obestånd beröfvas de medel de själfve tillskjutit i förhoppning, att deras tillskott i förening med arbetsgifvarens skola bereda dem större förmåner, än hvad de ensamme skola kunna förskaffa sig. Det ligger ju också nära till hands att antaga, att arbetsgifvarens erbjudande göres med villkor, att arbetarne själfve terminligen inbetala ett visst belopp och att de hoplagda medlen få mot ränta innestå i hans affär. Skulle därför ar-

betarne hafva anledning att skjuta ifrån sig ett bidrag, som ovedersägligen måste under normala förhållanden vara dem till ökad t gagn?

Då emellertid omständigheter kunna inträffa, som göra arbetsgifvarens goda afsikt om intet, borde väl, synes det, arbetstagaren ha obestridd rätt att oafkortade utfå de medel åtminstone, som han själf tillsläppt. De kunna väl i all rimlighets namn icke tillhöra principalens kreditorer.

Hvilka bestämmelser böra intagas i lagen, för att det ändamål skall vinnas, som med denna motion afses, vågar jag med hänsyn till tankegången hos förra Riksdagens lagutskott icke yttra mig om, utan åtnöjer jag mig med den hemställan,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes affatta och förelägga Riksdagen sådan lagbestämmelse, att arbetstagaras egna tillskott för under arbetsgifvarens förvaltning stående sjuk-, begravnings- och pensionskassor i händelse af arbetsgifvarens iråkade konkurs måtte såsom arbetstagaras egendom betryggas.

Stockholm den 28 januari 1905.

Alfred Ohlsson.